

2. *Palingenia longicauda* Oliv., nálunk legnagyobb mennyiségben Szegednél fordul elő, rendszeren jun. 10—20-a között. Naplemente előtt, délutáni 5 óra után jön ki a vízből, a Tisza folyóból, és este 8 óra után élte pályáját már megfutotta.

3. Nagyváradnál a Sebes-Kőrösben él az *Ecdyurus venosus* Fabr. is, mely évenként néhány napig június hó első felében milliárdnyi mennyiségben lepi el a kőrösmenti házak falait és a kőrösparti cserjéket. Egyes példányokban hazánk más vidékein is előfordul.

Mint nevezetesebb Ephemerida említendő még az *Oligoneura rhenana* Imh., mely nálunk csak a keleti részben, és az *Oligoneura pallida* Hag., mely Budapestnél a Dunában él, s mindkettő augusztus havában röpül. Ezek már megközelíthetőleg sem olyan nagy tömegben szoktak megjelenni, mint az előbb említett fajok.

Ódonatáink között is több érdekes és ritkább faj van, de széles elterjedésöknél fogva ezek hazánk jellemző állatainak alig tekinthetők.

„A Magyar Birodalom Állatvilágában“ megjelent jegyzékemben 17 család- és 84 genusból 214 Neuroptera-fajt, és 7 család- és 66 genusból 148 Pseudo-Neuroptera-fajt soroltam fel.

Ami azt a kérdést illeti, hogy mennyire van már kikutatva hazánk ilyenmű faunája, — erre nézve tiszta meggyőződéssel felelhetek, hogy a felsorolt összesen 362 faj hazánk ilyenmű állatvilágának érdekességét, gazdagságát bizonyítja, és hogy e tér a későbbi bűvároknak is eléggé háladatos leendő még.

Variáló lepkék Eperjes vidékéről.

Irta *Dahlström Gyula.*

II.

Acidalia Bischoffaria H. G. Ezen, az *A. virgularia*-hoz hasonlító, de nagyobb és feketésebb alakot itt fogtam. — *A. aversata* L. Eltérés, melynek összes szárnyai oly füstös feketék, mint a még kissé sötétebb középsáv.

Zonosoma pendularia Cl. Eltérés: 1. Szürke szemmel; a két harántsor fekete pont hiányzik; színe csaknem fehér. 2. Szin-

tén csaknem fehér, a két pontsor alig látható; a felső szárnyon a szemfolt csak félig, az alsó szárnyon épen nem látható.

Cabera pusaria ab. rotundaria Hw. Ezt rendszeren az őszkor gyűjtött hernyókból tenyészttem, a melyek május elején adják a rendesnél valamivel kisebb lepkét, melynek felső szárnya igen le van kerekítve, közép sávjai pedig igen keskenyek vagy egybefolyók. Volt köztük csaknem egészen fehér is, úgy hogy sávot alig látni.

Numeria pulveraria Dup. Eltérése, melyet *ab. obscurior*-nak lehetne nevezni, egészen sötét kávébarna, a felső szárnyon levő sáv csak valamivel sötétebb s alig vehető észre.

Therapis evonymaria ab. obscura sötét barna (teste is), kivált a felső szárnyon. A pontok és sávok alig láthatók. Egy másik eltérés (♂) szintoly sötét kávébarna, külszegélyén azonban világos sáv van egy sor fekete ponttal, mint a törzsfajnál; nyaka sötét kávébarna, tora azonban épen oly világos sárga, mint az említett szegély-sáv; potroha sötét.

Himera pennaria L. Eltérő sötét ♀, melynél a kissé vöröses sötét kávébarna felső szárnyon a külszegély felé levő sáv alig látható. Alsó szárnya kissé világosabb, kivált tő felé; egyébként a szárnyak egyszínűek. Bábból nyertem.

Hypoplectis adspersaria Hb. nálunk az I. ivadék május elején nagy példányokban; köztük hímek, melyek egyszínűen világos sárgák, barna pettyek és pontsorok nélkül, csak a mellső szegély kissé sötétebb. A jul. végén megjelenő II ivadék, *var. et. ab. sylvanaria* H.-S. jóval kisebb és sötétebb.

Boarmia crepuscularia Hb. Eltérés: 1. melynél mindkét szárny tösejtje a szárny közepéig fehéres szürke és barna pikkelyek zavaros keveréke, határozott sáv nélkül. Erre a külszegély felé fehéres szürke sáv következik, a melyben jócskán erős, csipkés feketésbarna vonal van, mely a felső szárny hegyétől az alsó szárny belszegélyéig húzódik. E mögött a rojtig világos szürke sáv húzódik, a melyben minden ér között kúpalakú, feketésbarna vonal áll, a melytől ez a példány oly sajátzerű kinézésű, mintha egészen más fajhoz tartoznék. 2. Egész felülete egyszínű sárgás feketebarna, minden rajz nélkül, még a külszegély előtt levő csipkés fehér vonal sem látható. Különben talán *B. biundularia* Bkh. lenne. Ámde ennek a fajnak úgy angol és észak-németországi, mint idevaló példányainak sötét és fehéres ily hullámvonala van. — *B. selenaria var. dianaria* Hb. A törzsfajnál jóval nagyobb, a ♀ oly nagy mint *Amphydasis betularius* L. —

Épen oly sötét feketés szürke, mint *Boarmia roboraria* ab. *infusata* Stgr. és minden szárnyán nagy, kissé kékes félholdacs-kákat visel.

Cidaria ferrugata Cl. Sötét eltérése, melynél a tő és a széles középtér sötét barnavörös; az utóbbi kétoldalt igen finom fehér hullámvonallal beszegve. A tősejtben és a külszegélyen rendszerint mutatkozó hamvasszürke alapszín itt sötét sárgásbarna. Az alsó szárny feketésszürke, úgy hogy hullámvonalnak nyoma sem látszik. — *C. tristata* L. Eltérés, melynél a külszegély sárgásbarna, innen pedig a tőig egészen fehér, kivéve a szárnyak középső pettyét; a tőnél azonban néhány sárgásbarna szabálytalan elmosódott folt mutatkozik. A sötét középtérnek, valamint az erek közepén levő pontoknak nyoma sincsen. — *C. lugubrata* Stgr. Eltérés világosabb rajzzal, a fehér sávban nincsenek fekete pontok; a mögött, a külszegély felé a rojtig kékesfekete. Az alsó szárny csak a tőnél kissé behintve, egyébkint fehér; a külszegély szabályos. *Var. obductata* Möschl. Ehhez hasonló példányok előfordulnak nálunk is. Fehér sávjuk meg van ugyan, de különben egészen egyszínű fekete-szürke, minden rajz nélkül.

Végül még két *Acidaliát* említek fel.

1. 1890-ben *Acidalia* ♀-t, 1892-ben pedig ♂-ét fogtam, melyet eleinte *A. virgularia* Hb.-nek néztem. De a *virgularia*-nak két harántvonala, a pontok és vonalak nem oly határozottak. Az említett két darab ennél jóval nagyobb, alapszíne vöröses-csontszínű és selyemfényű, felső szárnya három, alsó szárnya két csipkés haránt vonallal, a melyek mentén az ereken, kivált a harmadik harántvonalon a külszegély felé, erős fekete vonalakat mutatnak fel; minden szárny középső ponttal bír, rojtozata pedig igen finoman pontozott. Sajnos, nem ismerem a csak Sziciliában előforduló *A. virgularia* var. *paleacea* Gn., sem a déli Tirolban honos *A. graciliata* Mn. tüzetes leírását, de azt hiszem, hogy a leírt alak ezek egyikéhez tartozik.

2. Az 1897. év július havának 29-én egy kőbánya lejtőjén, ahol az *Acidalia perochraria* F. röpködni szokott, ♀-t fogtam, a mely az *A. ochreata* Sc. nagyságával bír: *A. flaveolaria* Hb.-nek tartottam. Ennek vannak kissé látható sávjai és van fekete rojtozata, de fekete középpontja nincsen, jóval kisebb is annál a ♀-nél, melyet fogtam. Színe ugyan olyan, mint a *flaveolariaé*, rojtozata is épen oly világos sárga; felső szárnyán a sávok s a

középpont áttetszenek kissé, holott alul erősen mutatkoznak; alsó szárnyán erős fekete középpont áll. Minthogy ezt a ♀-t *A. luteolaria* Coust., vagy *A. numidaria* Luc.-nak sem tarthatom, mivel ez a két faj sötétebb, és azt más fajhoz sem sorolhatom, íme leírom: hátha másutt is előfordul és tán már neve is van.

Adatok Magyarország lepke-faunájához.

(*Microlepidoptera.*)

Irta Dr. Uhryk Nándor.

Kiegészítéseül *A. Aigner Lajos* azon közleményének, melyben a magyarországi Macrolepidopterák 1898-ki gyarapodását tárgyalta (R. L. VI. 73.), íme adom jegyzékét azon Microlepidoptera-fajoknak, melyek amaz év lefolyása alatt hazánkban először megállapíthatók voltak. Ezek a következők:

Botys sanguinalis L. var. *aurealis* Z. Kiscsűr 1898. máj. 16., Vizakna jul. 1., Latrioravölgy jul. 21. (Dr. Czekelius D.)

Pempelia adelphella F. R. Nagyszeben 1898. (Czekelius); Péczel 1896. (Ulbrich Ede).

Nephterix tristis Budapest 1896. jun. 27., 1898. szept. 4. Adalokban a világosságához röpült. Hernyóját a Hárshegyen találtam.

Cochylis cruentana Fröl. Budapest, 1896. jul. 9. a Lipótmezőn egy péld. A Franzenau-féle gyűjteményben Kolozsvártt is egy.

Grapholitha carduana Gn. Ugylátszik homokos talajon meg lehetősén gyakori. Budapest (Régi versenytér) 1896. aug. 2., Csepel 1897. máj. 23., Peszér 1897. aug. 2. több példányt fogtam; Izsákon Kosztika László is néhányat. — *Gr. aemulana* Schl. Vizakna 1898. jul. 29. (Czekelius.) Meglehetősen ritka. — *Gr. tetragrammana* Stgr. Nagyszeben 1898. jul. 1. (Czekelius). — *Gr. decolorana* Frr. Nagyszeben 1898. aug. 16. (Czekelius). — *Gr. incaua* Z. Budapest, Adalak 1896. aug. 10., Csepel 1897. jul. 24. egy-egy példány; úgylátszik ritka. — *Gr. aurana* F. ab. *aurantiana* Koll. Budapest, Lipótmező 1897. aug. 20. egy példányt fogtam az erdőben.